

[Anna-Marie Hansen]

I Socialdemokratiet prioriterer vi en uddannelsesplanlægning, som skaber helhed i uddannelserne og koordinerer de forskellige uddannelsers indhold og opbygning. Det ser ikke ud til at være hensigten med dette lovforslag. Ganske vist bygger forslaget på, at det samlede antal seminariepladser bevares, og at besparelsen alene kommer via rationaliseringer. Men de seneste måneders reaktion på seminarierne viser jo klart, at løsningen ikke er så enkel endda. På personalesiden lægger lovforslaget op til en række konflikter. Desuden ser det administrative personale skæbne ud til at være et sort kapitel i undervisningsministerens forslag.

Socialdemokratiet vil sikre en velfungerende seminariesektor med sunde og gode faglige og pædagogiske miljøer. Vi mener ikke, at seminarieområdet i disse omstillingstider kan betragtes isoleret fra resten af uddannelsessystemet.

Der skal i de kommende år ske en kraftig udvidelse af det samlede uddannelsesstilbud både i forbindelse med den øgede undervisning af langtidsledige, som er aftalt mellem Socialdemokratiet og regeringen, og i forbindelse med andre uddannelsessatsninger, som vi gerne ser gennemført, f.eks. et uddannelsesmæssigt sikkerhedsnet, som, inden arbejdsløshed bliver en realitet, kan sikre det enkelte menneske arbejde på det hastigt skiftende arbejdsmarked.

Alene undervisningen af langtidsledige vil kræve mange uddannelsesinstitutioner og utraditionelle uddannelsesforløb. Den starter for alvor i 1990-91, netop i den periode, hvor dette forslag vil slå igennem, hvis det gennemføres.

Når vi skal overveje folkeskolens fremtidige funktion, må vi overveje den i sammenhæng med, hvordan samfundet i øvrigt ser ud. Et opsplittet, opdelt og tidsinddelt liv kendetegner hverdagen for mennesker i dag. Derfor skal fremtidens skole være en helhedsskole, der løser nye opgaver i en bredere sammenhæng. Flere seminarier er i fuld gang med udviklingsprojekter, der peger i retning af fremtidens udfordringer til folkeskolen og samtidig tilgodeser det øgede behov for voksenuddannelse.

Ministeren skriver i forslaget, at seminarier fremover skal have mindst tre spor. Formålet hermed er at tilgodese de studerendes ønsker om varierede linjefagstilbud, og det er jo helt i orden, men en dynamisk udvikling med sunde faglige og pædagogiske miljøer opnås nu først og fremmest ved mobilisering og integration af

faglige og pædagogiske ressourcer på alle områder.

Når ministeren skriver i bemærkningerne, at der fremover skal ske en årlig reduktion i driftsomkostningerne på 2-3 pct., og at seminarier med tre spor er i stand til lettere at bære disse betydelige generelle besparelser, ja, så aner vi igen uråd med hensyn til, hvilket motiv ministeren egentlig har til forslaget.

Socialdemokratiet tager også afstand fra den fremgangsmåde, ministeren har valgt. De regionale udvalg er blevet sat på en meget bunden opgave med stramme kriterier, og det alene har haft det resultat, at lokalområderne nu er sat op mod hinanden. Det kedelige ved dette er, at debatten alene har gået på striden om, hvilket lokalområde der skulle miste sit seminarium, i en alles kamp mod alle, hvor ingen ved, om de er købt eller solgt. Saglige uddannelsespolitiske argumenter og debat om fremtidens uddannelsessystem og lærernes placering i dette er tvunget ud til fordel for eksistenskampen, som nu forværres fra dag til dag.

Det er ikke en rimelig måde at føre uddannelsespolitik på.

Det er heller ikke den måde, vi ønsker at tilrettelægge fremtidens uddannelsessystem på. Derfor må vi afvise forslaget og henvise undervisningsministeren til at fremføre uddannelsespolitiske argumenter med saglig baggrund og dokumentation, hvis Socialdemokratiet overhovedet skal gå ind i en dialog om strukturændringer på seminarieområdet.

Som det ligger nu, finder vi det ikke godt gjort, at der skal ske de ting, ministeren ønsker, heller ikke for så vidt angår lovforslag nr. L 125, hvor vores grundholdning er ønsket om et varieret udbud af seminarier med deraf følgende pædagogiske og faglige forskelligheder, så der er reelle valgmuligheder for de studerende.

Vi deltager ikke i den geografiske strid i dag, men vi kommer gerne til en saglig uddannelsespolitisk debat, hvis ministeren skulle ønske dette frem for kortsigtede besparelsesforslag uden dokumenteret saglighed.

Kirkegaard (KF):

I takt med det faldende antal studerende på landets seminarier er vi kommet i en situation, hvor antallet af seminarier overstiger det, der er behov for. Følgen heraf er, at vi har et stort antal meget små seminarier. Det er dyrt, og det